

Stín stíha stín

Richard Müller

Je skoro půl šestý ráno
znovu nastáva tá chvíle
kdy musím vstát
a začít hledat hřeben,
boty čaj a brýle.
Ty ovšem především,
neboť venku se zatím valem chýlí
k velkému seriálu.
Ja očekávám další díly.
R: Stín stíha stín
v závratném panoptiku
podzimního rána.
Stín stíha stín,
úsvit rozkročil se jako slavobrána
nad tím vším.
Otvírám lóži,
kterou je mé okno v druhém mezzainu
a hledím na scénu,
již kdosi pojal celou barvé cínu.
Přemítám, kde se skrývá
třeba světležlutá , nebo bílá
a támhle pod deštníkem
nemožná slabost možná síla.
R: Stín stíha stín
v závratném panoptiku
podzimního rána.
Stín stíha stín,
úsvit rozkročil se jako slavobrána
nad tím vším.
Šest klobouků se sune napříč jizdní dráhou.
Šest klobouků
v šest nula nula
chváta Prahou.
Nač asi pod krempami
myslí ti mi taujuplní známi ?
Na všechno, nebo na nic...
Nebo snad na boky stejné dámy ?
R:
To viete pani Hanka
Ale vlastne vy už nechcete aby som vám hovoril pani
Takže Hanka .
Keď ja vás strašne rád počúvam
Ako rozprávate
Ako dýchate
Ako žijete ..
A preto som strašne rád že ste na tejto platni ..
Tak už je půl - sedmý
světlo rázně cuklo drapérii
Proč chtít znát příliš ?
Z čaje začne stoupat pára
v ní se skryji
před tím vším.